

OPINION/LETTERS

A Cynical Turkish Marriage Under the Army's Gaze

By Jim Hoagland

WASHINGTON — Cynicism has propelled an Islamic fundamentalist into the prime minister's chair in Turkey. The political fate of a vital U.S. ally now hinges on a game that a pair of Turkish con artists are running on each other and ultimately on the Clinton administration.

The first task for the White House in the new and dangerous situation in Turkey is to understand the shabbiness of what happened in Ankara and not to gloss over it.

Wriggling to stay out of court, Tansu Ciller, former prime minister and leader of the secular True Path Party, provided the votes in Parliament to confirm Necmettin Erbakan, leader of the fundamentalist Welfare Party, as prime minister. In return, Mr. Erbakan gave Mrs. Ciller control of important ministries and a promise to turn the top job over to her in a year.

Mrs. Ciller, who dazzled President Bill Clinton and other senior U.S. officials on visits to Washington, had sold herself to the Americans as the only bulwark against the "dark forces" of the fundamentalists. Now she has ushered them into the prime minister's office.

So the Clintonites have a choice between a Turkish leader who has throughout his career openly opposed U.S. interests and advertised his anti-Semitism and one who has just sold out U.S. interests to save her own skin.

American policy has taken on its own cynical edge. Washington quietly hopes that Mr. Erbakan's government will fail miserably and collapse, and that Mrs. Ciller will pick up the pieces.

But Mrs. Ciller's return to

power — if it happens — will not solve Turkey's deepening political crisis. Still, U.S. officials find reason for hope because she will be deputy prime minister and foreign minister under Mr. Erbakan. They portray her presence as a moderating force.

But that underestimates the distance that Mrs. Ciller has traveled to strike this cynical bargain. Mr. Erbakan had convinced much of the public that she was responsible for the disappearance of millions of dollars while she was prime minister, and had demanded an inquiry. He dropped his demand as part of the deal with her, but the sword still hangs over her head.

Mrs. Ciller is, in any event, a weak reed on which to lean a policy. Her record as prime minister is far more flawed than is admitted by Clintonites aware of the boss's enthusiasm for her.

Mr. Erbakan's Welfare Party's share of the national vote rose to 21 percent largely on her watch, allowing it to move into position to form a coalition government when the secular parties deadlocked. He now has a chance to widen Welfare's influence through the party's control of the social and economic ministries, and to put his supporters in the military and foreign affairs bureaucracy.

Mrs. Ciller also never tried to gain control over the Turkish military, still a dominant force in the country's politics. The military has been throwing its weight around, stoking the fires of nationalism by aggressively courting confrontation with Greece and smacking around Turkey's own Kurdish citizens and Kurdish guerrillas in Iraq and Iran.

With only tenuous political control coming from Mr. Erbakan

By TOUGHAN in Al-Ghambouria (Cartoon) C & W Syndicate.

and Mrs. Ciller, the Turkish military may be tempted to destabilize a new Greek government and resist a U.S. initiative on Cyprus — unless Washington wakes up to the dangerous regional pressures that are building.

Washington needs to recognize that the rise of Islamic fundamentalism in Turkey is itself a symptom of a broken political system that Turkey must be made

to acknowledge. But the administration goes with the flow.

After Undersecretary of State Peter Tarnoff met with Mr. Erbakan and Mrs. Ciller in Ankara last week, he said on his return that he had been "reassured by the conversations."

The United States has to deal with governments it dislikes and distrusts across the globe. Grinning and bearing it is frequently

the only policy available. But Turkey is a privileged recipient of U.S. aid, military equipment and favors. Washington cannot continue to pretend that instability is not stalking this vital country, and continue business as usual.

The Turks cannot be allowed to think that their cynical machinations will go unnoticed, and uncensured.

Washington Post Writers Group

International Herald Tribune

Jim Hoagland

p.11

11.07.96

Ο κυνισμός προώθησε έναν ισλαμιστή στην καρέκλα του Πρωθυπουργού στην Τουρκία.

Καθήκον του Λευκού Οίκου στη νέα επικίνδυνη συμπεριφορά της Τουρκίας είναι να καταλάβει την αθλιότητα που έζωσε την Αγκυρα και όχι να την καλύπτει.

Τρέμοντας και η κα Chiller μήπως και μείνει εκτός εξουσίας προώθησε τον Erbakan στη θέση του Π/Θ. Η κα Chiller που "τυφλώνει" τον Bill Clinton και άλλους αμερικάνους αξιωματούχους στις επισκέψεις της, ότι είναι το μόνο προπύργιο ενάντια στις σκοτεινές δυνάμεις των φονταμενταλιστών, τώρα τους εγκατέστησε στο γραφείο του Π/Θ.

Οι Clintonites έχουν να διαλέξουν μεταξύ δύο ηγετών Τούρκων που ο ένας σ' όλη του την καριέρα ήταν ενάντια στα αμερικάνικα ενδιαφέροντα και δήλωνε τον αντισημιτισμό του και ο άλλος που μόλις πούλησε τα αμερικάνικα συμφέροντα προκειμένου να σωθεί.

Η Washington τυπικά ελπίζει ότι η Κυβέρνηση Erbakan θα πέσει γρήγορα και θα μαζέψει τα κομμάτια της η κα Chiller.

Αλλά η επιστροφή της κα Chiller δεν σώζει την Τουρκία από την πολιτική κρίση. Ο Erbakan έχει πείσει την κοινή γνώμη ότι η κα Chiller ήταν υπεύθυνη για την εξαφάνιση εκατομμυρίων δολλαρίων και το σπαθί είναι ακόμη πάνω από το κεφάλι της.

Στο μεταξύ ο Erbakan έχει την δυνατότητα πλέον να τοποθετήσει υποστηρικτές του σε θέσεις στρατιωτικές και εξωτερικών υποθέσεων, ιεραρχίες.

Η κα Chiller δεν προσπάθησε ποτέ να αποκτήσει τον έλεγχο της τουρκικής στρατιωτικής ηγεσίας που είναι ακόμη η ισχυρή δύναμη της χώρας.

Με τον ασήμαντο πολιτικό έλεγχο που διαθέτουν οι Chiller και Erbakan ο τουρκικός στρατός μπορεί να προκαλέσει αποσταθεροποίηση στη νέα ελληνική Κυβέρνηση και να αντισταθεί στην πρωτοβουλία των ΗΠΑ στην Κύπρο, εκτός και εάν ξυπνήσει η Washington, η οποία πρέπει να αναγνωρίσει ότι η άνοδος του ισλαμισμού είναι από μόνη της σύμπτωμα ρήξης του πολιτικού συστήματος στην Τουρκία.

Ο Υπουργός Tarnoff όταν την προηγούμενη εβδομάδα συναντήθηκε με τους παραπάνω στην Αγκυρα, είπε ότι με τη συζήτηση ηρέμησε.

Αλλά η Τουρκία, είναι ένας προνομιούχος αποδέκτης της αμερικάνικης στρατιωτικής βοήθειας και η Washington δεν μπορεί να παραβλέψει αυτή την αστάθεια και να συνεχίσει κανονικά τις επιχειρήσεις μαζί της. Δεν πρέπει να επιτραπεί στους Τούρκους

να νομίζουν ότι οι κυνικοί μηχανισμοί τους περνούν απαρατήρητοι
και χωρίς επικρίσεις.